

TEZAUUR LITURGIC
15 SEPTEMBRIE

PARACLISUL
SF. IERARH
VISARION II,
ARHIEPISCOPIUL
LARISEI

ATENA, 2020

15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ ΛΑΡΙΣΗΣ

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ο Ιερεύς άρχεται της Παρακλήσεως με την δοξολογικήν εκφώνησιν: Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο χορός: Αμήν.

Η μη υπάρχοντος Ιερέως, ημείς το:

Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς, Αμήν.

Ψαλμός ρμβ' (142).

Και ευθύς ψάλλεται τετράκις εξ' υπαμοιβής, μετά των οικείων στίχων:

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Στιχ. α'. Εξομολογείσθε τω Κυρίω ότι αγαθός, ότι εις τον αιώνα το έλεος Αυτού.

Στιχ. β'. Πάντα τα έθνη εκύκλωσάν με και το ονόματι Κυρίου ημυνάμην αυτούς.

Στιχ. γ'. Παρά Κυρίου εγένετο αὕτη και ἔστι θαυμαστή εν οφθαλμοῖς ημῶν.

Εἶτα το τροπάριον. Ἦχος δ' . Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ του Χριστοῦ ιερομύστη προσδράμωμεν, οἱ εν νόσοις χαλεπαῖς κατακείμενοι, εν κατανύξει κράζοντες εκ βρέφους ψυχῆς· Ἄγιε βήθησον, Βησσαρίων θεόφρον, σπεύσον εξελού ημᾶς, της δεινῆς ασθενείας, μη ἀποστρέψη υγείας κενούς, τους προσκυνούντας την πάνσεπτον κάραν σου.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον.

Ου σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τας δυναστείας Σου λαλῆν οἱ ανάξιοι, εἰμή γαρ Συ προΐστασο πρεσβεύουσα, τις ημᾶς ερρύσατο εκ τοσοῦτων κινδύνων; Τις δε διεφύλαξεν, ἕως νυν ελευθέρους; Ουκ αποστῶμεν Δέσποινα εκ Σου, Σους γαρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα ο Κανών.

Ὠδή α' . Ἦχος πλ. Δ' . Ὑγρὰν διοδεύσας.

Νόσος συνεχόμενος χαλεπή, προς καταφεύγω, την υγείαν επιζητών, ὦ πάτερ θεόφρον Βησσαρίων, οξὺς μοι νυν ιατρός επιφάνηθι.

Πειρασμών κλοιούσι με προσβολαί, δεινής αθυμίας
εμπιπλώσαι μου την ψυχήν, γαλήνην παράχου Βησσαρίων,
τω τη θεία κάρα σου πίστει προστρέχοντι.

Χριστόν τον Σωτήρα Πάτερ σοφέ, δυσώπει απαύστως,
λυτρωθήναι με των κακών, σοι γαρ νυν προσφεύγω
Βησσαρίων, πνεύμ' ανατείνων και διάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Νοσούντα το σώμα και την ψυχήν, επισκοπης θείας και
προνοίας της παρά Σου, αξίωσον μόνη Θεομήτορ, ως
αγαθή αγαθού τε λοχεύτρια.

Ωδή γ' . Συ ει το στερέωμα.

Συ ημών βοήθεια, ω Βησσαρίων μακάριε, συ ιατρός παθών
ανιάτων, και δεινών απολύτρωσις.

Κάρα σου η πάνσεπτος, πηγάζει χύδην τα θαύματα, πάσι
πιστοίς, τοις προσκαλουμένοις, εις παθών απολύτρωσιν.

Εένα και παράδοξα, βλύζουσι θαύματα ένδοξε, κάρας εκ
σης, τοις πιστώσ αιτούσι την θερμήν σου αντίληψιν.

Θεοτοκίον.

Δος ημίν βοήθειαν, ταις ικεσίαις σου πάναγνε, τας
προσβολάς αποκρουομένη, των δεινών περιστάσεων.

Διάσωσον, εκ νοσημάτων τους δούλους σου Βησσαρίων, ότι πίστει μετά Θεόν εις σε καταφεύγομεν, την κάραν σου προσκυνούντες εκ πόθου.

Επίβλεπον, εν ευμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν καλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Κάθισμα. Ήχος β΄. Πρεσβεία θερμή.

Νοσούντας ημάς και πίστει καταφεύγοντας, προς σκέπην την σην Βησσαρίων μακάριε, ίασαι τάχος δεόμεθα, ως ιατρόςπανάριστος, και εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, εκ πόθου την κάραν σου γεραίροντας.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον.

Πρεσβεία θερμή και τείχος απροσμάχητον, ελέους πηγή του κόσμου καταφύγιον, εκτενώς βοώμέν Σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, και εκ κινδύνων λύτρωσαι ημάς, η μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ωδή δ΄. Εισακήκοα Κύριε.

Τους θορύβους του βίου μου, ιεράρχα κόπασον ταις πρεσβείαις σου, και τον κλύδωνα κατεύνασον, των παθών ψυχής, και του σαρκίου μου.

Ο Χριστός Ον επόθησας, και δι' Ον ηγήσω πάντα ως σκύβαλα, ξεφαλήν στην εδωρήσατο, τοις νοσοῦσι μέγα παραμύθιον.

Απολαύοντες πάντοτε, Βησσαρίων Πάτερ των δωρημάτων σου, αναμέλπομεν εφύμνιον, οι γινώσκοντές σε ευεπήκοον.

Θεοτοκίον.

Οι ελπίδα και στήριγμα, και της σωτηρίας τείχος ακράδαντον, κεκτημένοι Σε πανύμνητε, δυσχερείας πάσης εκλυτρούμεθα.

Ωδή ε' . Φώτισον ημάς.

Έμπλησον χαράς, Βησσαρίων την εμήν ψυχήν, βεβυθισμένην εν περιστάσεσι, και επιφοραίς ανιαραίς κινδυνεύουσαν.

Λύτρωσαι ημάς, εκ κινδύνων Βησσαρίων σοφέ, ως παρρησίαν έχων προς Κύριον, και δυσώπει εκτενώς, υπέρ ημών τον Θεόν

Παύσον την δεινήν, της εμής ψυχής ασθένειαν, εν κατανύξει θερμή δέομαι, ω Βησσαρίων, ιεράρχα παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ίασαι αγνή, των παθών μου την ασθένειαν, επισκοπής Σου αξιώσασα, και την υγείαν, τη πρεσβεία Σου παράσχου μοι.

Ωδή στ' . Ιλάσθητί μοι Σωτήρ.

Η ση σεπτή κεφαλή, θεόθεν χάριν εδέξατο, ιάσθαι πάθη βροτών, ελαύνειν τε δαίμονας, λοιμώ συσχεθέντας τε, τω πανώλει τάχος, εξαιρείσθαι παμμακάριστε.

Εβίωσας επί γης, ως άσαρκος παναοίδιμε, ισάγγελον δε τιμήν, Χριστός σοι δεδώρηται· διο και η κάρα σου, πηγάζει ως κρήνη, τοις νοσοῦσι τα ιάματα.

Η Λάρισα επί σοι, εν δίκη μάκαρ αβρύνεται· Δουσίκου δέ ση Μονή, δικαίως αγάλλεται, την πάντιμον έχουσα, κεφαλήν σου Πάτερ, θησαυρόν ώσπερ πολύτιμον.

Θεοτοκίον.

Ρυσθείημεν των δεινών, παισμάτων ταις ικεσίαις Σου, Θεογεννήτορ αγνή· και τύχοιμεν πάναγνε, της θείας ελλάμψεως, του εκ Σου αφράστως, σαρκωθέντος Υιού του Θεού.

Διάσωσον, εκ νοσημάτων τους δούλους σου Βησσαρίων, ότι πίστει μετά Θεόν εις σε καταφεύγομεν, την κάραν σου προσκυνούντες εκ πόθου.

Ἄκραντε, ἡ δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, ἐπ' εσχάτων των ημερῶν τεκούσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β' . Επεφάνης σήμερον.

Κατανύξει κρᾶζομεν, και θερμή πίστει· Βησσαρίων Ἄγιε, εκ του δεινού λοιμού ημάς, και πάσης νόσου εκλύτρωσαι, τους προσκυνούντας, την ενδοξον κάραν σου.

Προκείμενον: Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν, και η μελέτη της καρδίας μου σύνεσιν.

Στ.: Οι ιερεῖς Σου Κύριε ενδύσονται δικαιοσύνην, και οι ὅσοί Σου αγαλλιάσονται.

Ευαγγέλιον ιεραρχικόν: Ο μη εισερχόμενος δια της θύρας...

Δόξα: Ταις του Ιεράρχου...

Και νυν: Ταις της Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β' . Ὅλην αποθέμενοι.

Στ.: Ελεήμιον, ελέησόν με ο Θεός...

Ψυχὴ τε και σώματι, νοσοῦντες δεύτε εν πίστει, νυν κατασπαζόμενοι αγιάσθητε· νόσους γαρ παύεται, δαίμονας ελαύνει, και ψυχῆς ιάται πταίσματα· και γαρ εδέξατο, χύδην εκ Κυρίου τας χάριτας, Βησσαρίων ο μέγιστος,

ζήσας επί γης ὡσπερ ἄσαρκος· σημεῖα δε ταῦτα τα
θαύματα, και κἀρα η σεπτή· ην προσκυνούντες δεόμεθα·
σώσον ημάς Κύριε.

Ὡδή ζ' . Οι εκ της Ιουδαίας.

Τω αγίω τεμένει εν ω σῶμα το θειόν σου κοιτατέθειται,
προστρέχωνς πας τις πίσει, ευμοιρει ιαμάτων και
κραυγάζει γηθόμενος· ο των Πατέρων ημών ημών, Θεός
ευλογητός ει.

Ἦ θαῦμα πως τω τάφω απεκρύβη η κἀρα σου Βησσαρίων
σοφέ, ηνίκα την σωρόν σου, της πίστεως ο ξένος, ατεσύλει ο
ἀθλιος· ευλογητός ο Θεός, ο των πατέρων ημών.

Ὡς καλή ως ευώδης Βησσαρίων παμμακάρα ως
χαριτόβρυτος, η κἀρα σου τυγχάνει· διὸ και ευχαρίστως
γεγηθότες κραυγάζομεν· ο των Πατέρων ημών ημών, Θεός
ευλογητός ει.

Ὅλβον σε ιαμάτων και πηγὴν ευσπλαχνίας και αγιότητος,
και τείχος σωτηρίας, νοσοῦντων τε υγείαν, επιστάμενοι
κράζομεν· ο των Πατέρων ημών ημών, Θεός ευλογητός εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωμάτων μαλακίας και ψυχών αρρωστίας Θεογεννήτρια,
των πόθω προσίωντων, τη σκέπη Σου τη θεία θεραπεύειν
αξίωσον, η τον Σωτήρα Χριστόν, ημίν αποτεκούσα.

Ωδή η' . Τον Βασιλέα.

Τους εκ λοιμού τε, και πάσης άλλης ανάγκης, συσχεθέντας
πάτερ Βησσαρίων, φύλαττε και σώζε, θερμή σου
προστασία.

Τους εν πίστει, και ευλαβεία ζητούντας, εις ίασιν την σην
κάραν θεόφρον, φύλαττε και σκέπε, εις πάντας τους
αιώνας.

Τας αμπελώνων τε, και άγρῶν άφορίας, νόσους τε
βοσκημάτων αλόγων, άλθανον θεόφρον, ευχαίς σου
ευπροσδέκτοις.

Θεοτοκίον.

Των πειρασμών Συ, τας προσβολάς εκδιώκεις, και παθών
τας εφόδους Παρθένε· όθεν Σε υμνούμεν, εις πάντας τούς
αιώνας.

Ωδή θ' . Κυρίως Θεοτόκον.

Ελλάς συν Θετταλία, πέδον τε Βλαχίας, Ηπείρου τόπος την
κάραν υμνήσατε, του Βησσαρίωνος θείαν και
χαριτόβρυτον.

Πηγάζει γαρ ως κρήνη, θαύματα τοις πόθω,
προσκαλουμένοις αυτήν και εκ πίστεως, και διασώζει εκ
πάσης βλάβης και θλίψεως.

Τους πόθω προσκουνούντας, την σεπτήν σου κάραν, και
την σην μνήμην φαιδρώς εορτάζοντας, πατήρ ημών
Βησσαρίων, πάντας ευλόγησον.

Θεοτοκίον.

Κακώσεως εν τόπω, τω της ασθενείας, ταπεινωθέντα
Παρθένε θεράπευσον, εξ αρρωστίας εις ρώσιν
μετασκευάζουσα.

Μεγαλυνάρια.

Άξιόν εστιν ως αληθώς, μακαρίζειν Σε την Θεοτόκον, την
αιμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού
ημών. Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν
ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον
τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον Σε μεγαλύνομεν.

Ο των Λαρισσαίων μέγας ποιμήν, και των μοναζόντων ο προστάτης και οδηγός, Βησσαρίων πάτερ, παμμάκαρ ιεράρχα, ημών των σε τιμώντων αεί μνημόνευε.

Κάραν σου την θείαν ως θησαυρόν, άσυλον πλουτούσα, Βησσαρίων η ση Μονή, καίρει καυχωμένη, και σε αεί δοξάζει, τον ρείθρα ιαμάτων αναπηγάζοντα.

Δέησιν προσάγαγε τω Θεώ, Βησσαρίων Πάτερ, υπέρ τέκνων των σων σοφέ, των την θείαν κάραν, την σην επιζητούντων, και ευλογίαν δίδου τούτοις και έλεος.

Πας ο των Οσίων θείος χορός, και αρχιερέων Βησσαρίων στίφος σεπτόν, θείόν σου το πνεύμα, εδέξαντο συν πάση, χαρά εν τοις υψίστοις, ως τούτων σύσκηνον.

Τάγμασι τοις άνω συμπαραεστώς, θρόνω της Τριάδος, και συν στίφει ιεραρχών, και χοροίς οσίων, θεόφρον Βησσαρίων, μνημόνευε τελούντων ημών την μνήμην σου.

Βησσαρίων πάτερ θαυματουργέ, ρύου σους ικέτας, εκ λιμού τε και του λοιμού, πληγής τε ακρίδος, και τελευτής των ζώνων, και πάσης άλλης βλάβης, ταις ικεσίαις σου.

Αίγλης εμπορούμενοι τριλαμπούς, εν μεθέξει θεία, Βησσαρίων συν τω σοφώ, Αχιλλείω άμα, και τω Οικουμένίω, ακτίνα φωτοφόρον, ημίν εκπέμψατε.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εις το σωθήναι ημάς.

Το Τρισάγιον και τα Τροπάρια ταύτα. Ήχος πλ. β' .

Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, πάσης γαρ απολογίας απορούντες, ταύτην Σοι την ικεσίαν, ως Δεσπότη, οι αμαρτωλοί προσφέρομεν, ελέησον ημάς.

Δόξα Πατρί...

Κύριε ελέησον ημάς, επί Σοι γαρ πεποίθαμεν. Μη οργισθής ημίν σφόδρα, μηδέ μνησθής των ανομιών ημών. Αλλ' επίβλεψον και νυν ως εύσπλαχνος και λύτρωσαι ημάς εκ των εκθρών ημών. Συ γαρ ει Θεός ημών και ημείς λαός Σου, πάντες έργα χειρών Σου και το όνομά Σου επικεκλήμεθα.

Και νυν...

Της ευσπλαχνίας την πύλην άνοιξον ημίν, ευλογημένη Θεοτόκε, ελπίζοντες εις Σε μη αστοχήσομεν, ρυσθείημεν δια Σου των περιστάσεων, Συ γαρ η σωτηρία του γένους των Χριστιανών.

Είτα ο Ιερεύς, την Εκτενή Δέησιν, ημών ψαλλόντων το λιτανευτικόν· Κύριε ελέησον. Υπό του Ιερέως Απόλυσις.

Και των Χριστιανών ασπαζομένων την Εικόνα και χρισμένων δι' αγίου ελαίου, ψάλλονται τα παρόντα Τροπάρια: Ήχος β'. Ότε εκ του ξύλου.

Εκ παντοίων κινδύνων τους δούλους σου φύλαττε, πάτερ θεόφρον Βησσαρίων, ίνα προσκυνώμέν σου κεφαλήν την χαριτόβρυτον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τας δεήσεις των δούλων Σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου εις Σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην Σου.

Δι' ευχών.

